

Heinrich Rudolph Redecker

**Henricus Rudolphus Redeker, Univers. Rostoch. Antecessor ... Ad actum
disputationis inauguralis, quam ... Christophorus Wiegers/ Hamburg. Die XV. Maii
... exhibiturus est ... invitat**

Rostochii: Keilenbergius, 1679

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn741577119>

Druck Freier Zugang

Besitzstrich

RU jur. 1679.

Hennrich Rudolf Redeker, Prager.

Christoph Wiegand, Pest

mit Progn.

4
BONO CUM DEO!

HENRICUS RU-
DOLPHUS REDEKER.

Univerf. Rostoch. Antecessor,
h.t. RECTOR, & Amplifs. Facult. Jurid.
DECANUS,

Bibliothek
Rostock

Ad actum disputationis inauguralis,
quam,

Eximius & Florentissimus utriusq; Juris Candidatus

DN. CHRISTOPHORUS Wieggers/
Hamburg.

Universitäts-
Bibliothek

*Die XV. Maji, hora septimâ, in Auditorio majori, publice disceptationi,
pro seqvendis summis in utroq; jure honorib; & privilegiis,
exhibiturus est,*

Utriusq; Reipubl: Senatam, omnium Facul-
tatum Doctores, & Studiosos, omnesq; Litteratos,
& litterarum Fautores

câ, quâ par est, humanitate & observantiâ invitat.

ROSTOCHII,

Typis FRIDERICI KEILENBERGII, Acad. Typogr.
Anno 1679.

M. Regendanz

Eges ferri summi Imperij potestatisq; est; adeoq; proprium ejus, qvi in Republicâ principem locum tenet: Leges autem, in salutem publicam latas, servare, & secundum eas justitiam immoto tramite administrare, maximæ felicitatis est. Parum enim est, inquit Jure Consultus Pomponius, jus in civitate esse, nisi sint qvi jura administrent, *l. 2. ff. d. O. I.* Et satiùs esse videtur, salubriusq; civitati, non ferre leges, quàm legi fraudem facere. Eam autem duplici admissio contingere in confesso est: Dum vel ipsi Imperantes, quibus nihil injustum vel inhonestum, quod utile & fructuosum esse videtur, illis licentiosè vim inferunt; vel etiam Parentes, per abruptam contumaciam, aut deformem magistratus clementiam, sanctiones publicas, in quibus salus civium sita est, temerario ausu violant. De illis Fabius Max. apud *Liv. lib. 10.* *Quid ergo, inquit, attinet, Leges ferri, quibus per eosdem, qui tulissent, fraus fieret; jam regi Leges non regere.* De huiusce Imperator apud *Günther. lib. 8.*

*Has cuiquam nostras impune laceffere Leges;
ac si quis tumidus præsumserit obvius ire,
supplicium præsens manifestaq; pœna docebit.*

Æquissimam in Imperio nostro, quod Romano-Germanicum audit, tam privati quàm publici juris esse rationem, nemo, qui philosophiâ prudentiæ civilis modicè duntaxat tinctus est, inficias ire potest; sed parilem apud omnes æqui boniq; observantiam curamq; esse, vix affirmare audent, quibus, quæ passim geruntur, innotuerunt.

Non

4
Non magis bello invictum quàm legibus esse, magna quondam Germanorum gloria fuit, & hodiernum esset, nisi sublato Legum auxilio cuncta odio vel amore, negligentia vel ambitione, turbarentur. Amplissimum & illustre munus est, quo terrarum Domini, qui Dei vices inter cives sustinent, funguntur, & ideo ter magè venerandum, quatenus salutariter atq; ex egregio publico administratur. Vinculum adamantinum, quo universa hominum multitudo cohaeret, & sub obedientia obsequiij; jugo coërcetur, Leges sunt, quæ arctissimo quodam nexu parentes cum imperantibus devinciunt, Ne Moderatores Rerum publ. à tramite justitiæ, unde religiosissimi juris dicuntur, recedant, & vel in Dominatum vel Tyrannidem degenerent, prudentiæ & virtutis præcepta servare debent. Hinc aureum illud Cyri effatum, *non convenire cuiquam Imperiũ, nisi melior illis sit quibus imperat*, aureis literis Albo Prætoris inscribendum est, quia

componitur orbis

Regis ad exemplum

Et quamvis summi Principes, Magistratusq; legibus, propter summam, quâ præfulgent, potestatem, soluti sint, attamen legibus vivere boni Magistratus decorum putant *l. 4. C. de Legibus*. Civium etiam & subditorum consociata multitudo, quæ plurimum turbida, inquieta, & ad seditionem prona est, intra honestatis cancellos contineri, coërceriq; haud potest, nisi æqui boniq; censurâ pari lance expendatur. Imperiorum quies, & publica pax, in tuendis personis rebusque subditorum, maximam partem consistit, indeq; justitiæ & omnigenæ virtutis gloriam consequitur. Ad illam obtinendam sapientissimi Legislatores, mirum, quantum antiquitus laborarint, & laborant etiamnum prudentissimi Rerum publ. Rectores, ut convenientibus remediis probè conjuncta Gentium multitudo servetur, & quæ in ipsas leges, publicamve tranquillitatem excogitantur, calumniantium iniquitates, fraudes, & violentiæ coërcantur. Circa meum & ruium non inter privatas tantum litigia, sed & inter publicas personas bella subindè moveri, tribunalia docent, & turbati seculi calamitates, quâ innocentium etiam facultates, remoto legum fulcro,

fulcro, in execrabilem prædam dantur, nimum quantum ostendunt. Exstitit illa infelix rerum facies & perniciofa tempeftas in Germaniâ noſtrâ, quando vis potior erat jure, & inter potentiores diffidationes & cheirodica obtinuerunt, ſecundum illud Palingenij

Cui vis eſt juſ non metuit, juſ obruitur vi.

Nondum tunc erectæ ſancitæq; erant ſalutares illæ de Pace publicâ Conſtitutiones, ſed malum in germanicâ gente frequens, qvo, ob defectum juſtitia, licere ſibi ipſi juſ dicere, ſinguli exiſtimabant; donec laudatiſſimus Imperator Fridericus rabiem illam libidinofâ deprædationis plenè inhiberet: cujuſ proindè, inter reliqua, hæc laus tumulo inſcripta legitur

Fulmen prædonum.

Exigente itaq; ſummâ neceſſitate, & optimâ ſecuritatis ratione flagitante, per Pragmaticas ſanctiones illi malo pana poſita eſt ſic ſatis ſevera & pariter juſta, uti videre eſt ex R. J. de anno 1555. 1594. & noviffimo de anno 1654. qvâ pacem Imperii omnibus modis confirmatam habemus. Adeoq; nec opus eſt, ad Legem Aquiliam, adverſus graſſatores, & Pacis publicæ violatores turbatoresq; confugere, vel novas leges aut ſanctiones commentari, dummodò ſaluberrimæ illæ Conſtitutiones, qvæ *Ordinatio Executionis* dicuntur, ritè obſervarentur, & pro immotâ lege, ſeu unico Reipubl. Germanicæ vinculo, ſtrictè cuſtodirentur, qvòd *Inſtr. pac. §. 8.* & æctiori modo exeqvendi, providè proſpectum videmus. Cum certum ſit, unicum illud principiū Imperii, qvòd ex capite & membris, legitimo nexu junctis, conſtat, conſervandi, Lege illâ Regiâ, qvæ Pacem publicam firmat, & turbatores refractariosq; meritis pœnis coeracet, ſuſtineri. *d. R. J. de anno 1654. §. 178. & ſeqq.* Et eo reſpectu juſtitia inter præcipuos Imperii theſauros non immeritò refertur, qvòd Imperator Maximilianus II. cum ad probatione Statuum, *in Rec. Imp. de anno 1567. §. 60.* prudenter innuit. ibi: *Daß Zuberſichtiglich nicht allein die Friedhaffigen und unruhige Leute / ſonderlich die / ſo weder gleich noch recht leyden können / auff allen nachkommende Zeiten / ein vorbildigen Spiegel hieran haben und behalten / ſondern auch deſto ſtandhafter und beharrlicher der geliebt heylſaß in gemein Friede im N. Reich Teutſcher Nation / das gebührend Aufſehen / und*

4

und vor Augen Haltung / und Gehorsamung der heylsamen Justicien/
als des einigen höchsten Kleinodes / im Reich bezeuget / erhalten / und der
Gebühr exequiret werden müge. Hoc autem contempto Palladio Impe-
rii, dissociatisq; capite & membris, nihil metuendum magis, quam ut
analysis robustissimi alioquin corporis, quod eatenus ipsa anima destitui-
tur, sequatur. Sed quorsum hodie querela, quæ tunc minimè gratæ cen-
sentur, ubi maximè necessaria! In privatorum etiam causis, nisi justitia
æquabiliter administretur, ipsa salo Imperii periclitatur. Difficile enim
imò impossibile est, Imperantium auctoritatem, quam à Deo habent,
& subditorum obsequium, quo lege tenentur, servare, nisi justitiæ
tenor æqualiter observetur. Idq; Lege Imperii publicæ cautum do-
cemur R. J. de anno 1570. §. 42. ibi: wie beschwerlich / oder vielmehr ohn-
möglich es sey / bey allen Regimenten beständig / friedlich Wesen zuerhalten /
da kein förderlich gleichmässig Recht einem jeden administret und vol-
lenzogen würde. Duo iterum sunt, quæ publicè atq; privatim justiti-
æ laudem, & per hanc Reipubl. salutem, promovent; alterum
ut, per legitima remedia, quisq; jus suum ritè consequatur: alte-
rum autem, ut compendiosè, sine amplis processuum ambagibus,
quæ sæpè immortales reddunt lites, & sumtibus magnis, ad id, quod
in omni judicio extremum est, scil. portum speratæ victoriæ, perve-
niant. Et ad utrumq; scopum, seu finem juris, prudentissimi quiq;
ejusdem artis cultores, semper contendunt: Scil. ut, ex actionū con-
cursu illam eligant, quam magis profuturam credunt arg. § 5. Instit.
Quod cum eo qui illamq; viam sequantur, quâ sine magno sumtu ne-
gotioq; eluctari student, ne per litium sufflaminata circumducantur.
Hanc autem viam regiam ingressurus Eximius & Præclarus utriusq; Ju-
ris Candidatus, DN. CHRISTOPHORUS Wieggers / Hamburgenfis,
& amplissimum profundumq; juris pelagus enavigaturus, id præpri-
mis egit, ne in latifundio submergeret, vel in scopulos impingeret, sed
potius ut tandè, superatis omnibus difficultatibus, ad portum deveniret.
Uti enim nuper, de difficili & abstrusâ Usucapionis & Præscriptionis
materiâ elegantem conscripsit disputationem, eamq; cum læto ap-
plausu publicè apud nos defensavit: Ita, pro consequendis summis in
utroq; jure honoribus, ex Civili & Canonico, imò non ex privato tan-
tùm, sed publico etiam jure, Remedia, quidus leges Spoliatis, ne injustâ
ratio-

ratione suarū rerum possessione destituantur, succurrunt, & ne, ex rapinis, deprædationibus, turbationibusvè, aliisve violentis commissis, Reipubl. qvies & pax publica detrimenti qvid capiat, collegit, & publicæ censuræ submittere constituit, ne videatur in levi & minoris momenti argumento, operam oleumve locasse.

Natus autem est hic noster Candidatus, ut quædam, pro more nostro, de ejus vitâ studiisve commentemur, Patre Viro Amplissimo & prudentiâ civili Spectatissimo, Domino *CHRISTOPHORO Wieggers/* Mercatore & Negotiatore inter Hamburgenses primario, Camera-rioq; Seniori fidelissimo & vigilantissimo: Matre autem feminâ lectissimâ, omniq; virtutum sui sexus splendore fulgidissimâ *CECILIA Holtzhausen.* Adeoq; originem, ut reliquos ejus majores, suis laudibus conspicuos, sicco hic pede prætereamus, ex familiâ duxit famæ celeberrime clarissimâ, quam propriâ virtute augere viribus contendit.

Honesto hoc stemmate oriundus, in primo ætatis spatio, quasi cum lacte matris, pietatis & virtutis rudimenta hausit. Parentes enim ejus laudatissimi, frustra esse reputantes, si quis nascatur feliciter, nec simul liberaliter instituatur, singulare educationis studium, in hoc præcipuè filio, assumserunt, dùm ab ipsis ferè cunabulis ingenua indoles, & speciales animi dotes, studia humanitatis apta, in eo se ubertim explicarent. Post exactam itaq; infantiam, eundem optimis Præceptoribus, moribus & studiis privatim formandum, commiserunt. Illorum verò operâ & fidelitate, primarum literarum præceptis, tam feliciter fuit imbutus, ut relictâ grammaticarum disciplinâ, hausissetq; solidis humanioris litteraturæ principiis, cùm annum ætatis decimum octavum explevisset, ad Splendidissimum, quod Hamburgi est, Gymnasium, ex censurâ & judicio peritorum, promoveretur. In quo, per integrum biennium, tantâ cum diligentia arti oratoriæ, nec non philosophiæ practicæ, tanquam indubitatis & necessariis veræ jurisprudentiæ adminiculis, operam dedit, ut in Scholas regias ire Doctorum arbitrato dignus judicaretur. Nec eundem aliter id evenire potuit, cum Clarissimorum Professorum, Præceptorūq; , scil. *Dni. Kirstenij, Medic. Doct. celeberrimi, & Philologi exquisitissimi p. m.* Nec non *Dni. Capelli SS. Theol. D. plurimorum Reverendi præ-*

præcellentisq; curâ singulari & institutione felicissimâ uteretur. Jactis ita in Gymnasio patrio philosophiæ & philologiæ principiis, venerandus ejus Parens, svasu illorum, qui studia ejus moderabantur, primò in Academiam Juliam, quæ Helmstadii est, eum ablegavit, ut fausto auspicio prudentiâ juris initiaretur. Ibidemq; Virum celebritate nominis famigeratissimū, *Dn. Hermannum Conringium*, jura Imperii illo tempore interpretantem, debitâ cum attentione, audit, & quæ ad notitiam publici status, cujus is oppidò peritus est, pertinent, operosè didicit. Privati etiam juris, seu totius legitimæ scientiæ prima elementa, Interpretæ Viro Consultissimo *Dno Johanne Henrico Bötchero*, Antecessore ejusdem Academiæ Excellentissimo, sedulò hausit. Relictâ Academiâ Juliâ, anno supra millesimum centesimo septuagesimo quinto, in hanc nostram se contulit Universitatem, ut, inoffenso studiorum cursu, divinarum humanarumq; rerum notitiam, justiq; & injusti scientiâ, cujus non contemnenda antea posuerat fundamenta, plenius absolveret. Honestissimum autem illud propolitū, feliciter nos apud expedivit, siquidē non nostrâ tantum, sed & Nobilissimorū Dnn. Collegarū operâ informationeq; magnâ cum industriâ est usus, atqve adeò indefesso labore, privati publiciq; juris scientiam, sibi comparavit. Eamq; tam in publicis quàm privatis Collegiis, nec non assiduâ conversatione inter juris prudentes, quibus semet, propter elegantes mores, carū reddidit, egregiè probavit. Constituerat quidem, pro singulari suâ, quâ pollet, modestiâ, & quam probatæ eruditioni ingenuè junxit, quâq; bonorū favores sibi arctè conciliavit, honores, quos morum probitate, & superato juris studio, promeruit, tantisper, donec peregrinationem, quam proximè intendit, absolvisset, declinare, cum præprimis intelligeret, ex peregrinationibus, modo ritè rectèq; instituantur, posse illam acquiri rerum prudentiam, quæ plurimū in propriis laribus sepulta jacet, latetqve. Ast cum nec temerè, vel per ambitionem, illos expeteret, certamq; de studio civilis prudentiæ fiduciam, Consultorum juris suffragio laudatam, haberet

beret, noluit illorum voluntatē refragari, quorum iussa capeſſere ſibi fas eſſe, ſemper, reputavit. Proindē illorum ſemet ſubmiſit Conſilio, qvi nec eruditionem, nec meritos honores peregrinationi obſtare, ſibi perſuaſum habent, illiq; idem ſuaſerunt. Ideoque, habitā prāmaturā deliberatione, honeſta animi ſenſa Ampliſimæ Facultati explicuit, diemq; examini rigoroſiori, cū ſingulis Dnis Aſſeſſoribus ſemet ex antē explorandum ſtitieſſet, dicendum rogavit. In ipſo autem examine ſe tam egregiē doctū nobiliſſimo Collegio exhibuit, ut non tam petiſſe, quā meruiſſe honores, communi omnium ſuffragio viſus ſit, ſeq; omni parte dignum ampliſſimo Jctorum ordini probavit. Cū itaque, omnium conſenſu & ſuffragio, capax haberetur, ut non tantū, proſſummiſ in utroq; jure privilegiis, poſſit diſputare, ſed & reapſe ſummos ſcientiæ civilis honores petere; Diſputationem illam, de REMEDIIS SPOLIATORUM, ex utroq; jure collectam, & ſtudioſē digeſtam, publico examini ſubmittere, & per hanc, Licentiati utriuſq; Juris privilegia & honores, impetrare, conſtituit.

Quoniam autem illi actui inaugurali dies decimus quintus præſentis menſis eſt præſinitus: Ego, meo & Ampiſ. Facult. Jur. nomine, Nobiliſſimum utriuſq; Reipubl. Senatū, Omnium Facultatum Doctores Clariſſimos, & Studioſos florentiſſimos, nec non omnes Litterarum Fautores, eā, quā decet, obſervantiā & humanitate, ut actum hunc ſolennem præſentes augere & auguſtiorē reddere velint, rogo atq; invito.

Dat. Rostochij, Sub Sigillo Facult. Jur.
die 4. Maji, Anno 1679.

præcellentisq; curâ singulari
 Jactis ita in Gymnasio patri-
 piis, venerandus ejus Paren-
 derabatur, primò in Aca-
 dem eum ablegavit, ut fausto
 Ibidemq; Virum celebritate
num Conringium, jura Imperi-
 bitâ cum attentione, audivi-
 cujus is oppidò peritus est,
 etiam juris, seu totius legi-
 præte Viro Consultissimo
 cessore ejusdem Academiæ
 lectâ Academiâ Juliâ, anno
 gesimo quinto, in hanc nos-
 inoffenso studiorum cursu,
 tiam, justiq; & injusti scientiâ,
 erat fundamenta, plenius ab-
 propolitû, feliciter nos apud
 sed & Nobilissimorû Dnn. O-
 gnâ cum industriâ est usus, a
 publiciq; juris scientiam, sibi
 quàm privatis Collegiis, nec
 prudentes, quibus semet, pro-
 egregiè probavit. Constituerat
 let, modestiâ, & quàm probatâ
 norû favores sibi arte concili-
 te, & superato juris studio, pro-
 tionem, quàm proximè intenc-
 primis intelligeret, ex peregrin-
 stituantur, posse illam acquiri
 in propriis laribus sepulta jac-
 rè, vel per ambitionem, illos
 prudentiæ fiduciam, Consulto

one felicissimâ uteretur.
 hiæ & philologiæ princi-
 rum, qui studia ejus mo-
 am, quæ Helmstadii est,
 dentia juris initiaretur.
 nigeratissimû, *Dn. Herman-*
 ore interpretantem, de-
 notitiam publici status,
 operosè didicit. Privati
 e prima elementa, Inter-
Henrico Bötchero, Ante-
 mo, sedulò hausit. Re-
 mum centesimo septua-
 tulit Universitatem, ut,
 humanarumq; rerum no-
 ontemnenda antea posu-
 nestissimum autem illud
 vidē non nostrâ tantum,
 erâ informationeq; ma-
 ndefesso labore, privati
 . Eamq; tam in publicis
 onversatione inter juris
 es mores, carû reddidit,
 o singulari suâ, quâ pol-
 ingenuè junxit, quâq; bo-
 s, quos morum probita-
 tisper, donec peregrina-
 et, declinare, cum præ-
 modo ritè rectèq; in-
 dentiam, quæ plurimû
 . Ast cum nec teme-
 rtamq; de studio civilis
 suffragio laudatam, ha-
 beret

